Nyolcadik üzenet

Ismerni és megtapasztalni
a mindent tartalmazó Krisztust Máté evangéliumában

Igeolvasmány: Mt 2,1-2; 3,11; 4,12-16; 8,20; 16,16; 21,5

I. Krisztus a mennyei Király – Mt 2,1-2; 21,5:

A. A Máté bizonyítja, hogy Jézus Krisztus a Király, az Ótestamentumban megprófétált Messiás – 1,1. 17; 2,1-2; 27,11. 37.
B. A mennyei Király nem fennhéjázó pompával jött el, hanem gyengéd, alázatos szelídséggel – 21,5.

II. Az Úr Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia – 16,16:

A. *A Krisztus* Isten Felkentjére utal, és az Úr megbízatásáról szól, ami abban áll, hogy elvégezze Isten örökkévaló célját az Ő megfeszítése, feltámadása, mennybemenetele és második eljövetele révén – 21. 27. vers.
B. *Az élő Isten Fia* az Ő személyéről szól, amely megtestesíti az Atyát és kiteljesül a Szellemben a Háromegy Isten teljes kifejeződéséért – Jn 14,10-11a; 1Kor 15,45b.

III. Krisztus az ember Fia – Mt 8,20; 11,19; 13,37; 16,13:

A. Krisztus az ember, aki Isten uralmát elhozza a földre, és Isten nevét fenségessé teszi a földön – 9,6; 12,8; 13,41; 16,27-28.
B. A mennyek királysága felállítása érdekében az Úr Jézus egy győzelmes emberként állt – olyan emberként, aki legyőzhette a Sátánt, és ellenállhatott bármilyen nehézségnek, szembenállásnak vagy támadásnak – 4,4; 12,40; 26,64.

IV. Krisztus a Bemerítő – 3,11:

A. Az Úr bemerítése a Szent Szellemben, ami az Ő megváltásán alapul, elindította a mennyek királyságát, és bevitte az Ő hívőit a mennyek királyságába – 12a. vers.
B. Az Úr bemerítése tűzben, ami az Ő ítéletén alapul, be fogja fejezni a mennyek királyságát, és a hitetleneket a tűz tavába fogja tenni – 12b. vers.

V. Krisztus az élet világossága, amely a halál sötétségében ragyog – 4,12-16:

A. Krisztus szolgálata a mennyek királyságáért nem földi erővel kezdődött el, hanem mennyei világossággal.
B. Az Úr Jézus nem kezdett el egy mozgalmat vagy forradalmat; hanem Önmagához mint a nagy világossághoz vonzotta a tanítványokat a mennyek királyságának felállításához.

VI. Annak során, hogy embereket hívott el, hogy kövessék Őt a királyságért, Krisztus Orvosként szolgált, és felfedte Magát a Vőlegényként – 9,9-15:

A. Ő Orvosként jött el, hogy meggyógyítson és megelevenítsen minket azért, hogy alkatilag újraépülhessünk a mennyek királyságának polgáraivá – 9-13. vers.
B. Nagyra kell értékelnünk Őt mint a Vőlegényt, hogy miénk lehessen az Ő jelenlétében való életvitel élvezete – 14-15. vers.

VII. Krisztus az avatatlan posztó egy új ruha készítéséhez – 16. vers; Lk 5,36:

A. A testet öltésétől a megfeszítéséig Ő volt az avatatlan posztó egy új ruha készítéséhez.
B. A halála és feltámadása révén Krisztus egy új ruhává tétetett, hogy befedjen minket az igazságosságunkként Isten előtt, hogy megigazulhassunk Isten által, és elfogadhatóak lehessünk Őneki – 15,22; Gal 3,27; 1Kor 1,30.

VIII. Az egyéni Krisztus az új bor, és a testületi Krisztus az új tömlő – Mt 9,17:

A. Az új bor jelképezi az egyéni Krisztust mint az új életet, telve életerővel és felvidító erővel, izgalomba serkentve és megelégítve minket.
B. Az új tömlő jelképezi a testületi Krisztust, az új bort tartalmazó külső tartályt – 1Kor 12,12.

IX. Krisztus a Pásztor és az aratás Ura – Mt 9,35-38:

A. A szolgálatában az Ő mennyei királyságának felállításáért az Úr Jézus Pásztorként szolgált – 35-36. vers.

B. Ha meglátjuk a látást Krisztusról mint az aratás Uráról, akkor kérni fogjuk Őt, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába – 37-38. vers.

X. Krisztus a bűnösök Barátja és Isten bölcsessége – 11,19:

A. A bűnösök Barátjaként Krisztus együttérez a problémáikkal, és érzékeli a fájdalmukat – 19a. vers.

B. Amit csak Krisztus tett, azt Isten bölcsessége által tette, ami nem más, mint saját Maga; ezt a bölcsességet az Ő bölcs munkái igazolják – 19b. vers; 1Kor 1,24. 30.

XI. Krisztus a Személy, aki nyugalmat ad nekünk – Mt 11,28-30:

A. Amikor felvesszük az Úr igáját, akkor az azt jelenti, hogy felvesszük az Atya akaratát, és hogy az Atya akarata szorít minket – 29. vers; Jn 4,34; 5,30; 6,38.

B. Mivel az Úr mindig elégedett volt az Atya akaratával, mindig nyugalma volt a szívében; most azt kéri, hogy tanuljunk Őtőle – Mt 11,28-30.

XII. Krisztus a nagyobb Jónás – 12,39-41; 16,4:

A. Jónás az előképe Krisztusnak az Ő halálában, eltemetésében és feltámadásában – 12,39-41.

B. A gonosz és házasságtörő zsidó és vallásos nemzedék számára az Úr Jézus nem akart semmi mást tenni, csak meghalni és feltámadni a legnagyobb jelként számukra, hogy megmentést nyerhessenek, ha hisznek – 16,4.

XIII. Krisztus a kenyér és a morzsák az asztal alatt – 15,21-38:

A. Isten ökonómiája nem külsődleges dolgokról szól, hanem Krisztusról, aki eledelként belénk jön – 26. 34. 36. vers.

B. Magunkba kell vennünk az ehető Krisztust azáltal, hogy esszük Őt mint kenyeret, sőt, mint a morzsákat az asztal alatt – 27. vers.

XIV. Krisztus az emberi mivoltában nem más, mint a Feltámadt minden hatalommal mennyen és földön – 28,18-19:

A. Az emberi mivoltában, az ember Fiaként és a mennyei Királyként, minden hatalom Krisztusnak adatott a feltámadása után – 18. vers.

B. Mivel Máté evangéliumának témája a királyság, és a királysághoz hatalom szükséges, Máté evangéliumában Krisztus feltámadása a nemzetek tanítvánnyá tételére irányuló hatalomról szól – 19. vers.

XV. Máté evangéliuma telve van Krisztus gazdagságával; imádnunk kell Őt, élveznünk kell Őt, és meg kell tapasztalnunk Őt mint a csodálatos, mindent tartalmazó Személyt – 2,11; 28,9. 17; 17,5.

© 2026 Living Stream Ministry